

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 lutego 2017 r.
sprawy **D. R.** ,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w J.
z dnia 1 lipca 2016 roku, sygn. VI Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w J.
z dnia 28 lipca 2015 roku, sygn. II K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego D. R..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 28 lipca 2015 roku, sygn. II K [...],
D. R. uznany został winnym czynu z art. 197 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art.
11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co orzeczono wobec niego karę 6 lat
pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyli obrońcy oskarżonego D. R., a także
prokurator w zakresie kary. Wyrokiem z dnia 1 lipca 2016 roku, sygn. VI Ka [...],
Sąd Okręgowy w J. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że orzeczoną
wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności podwyższył do lat 8, nadto na
podstawie art. 41a § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się na
odległość 50 metrów i kontaktowania z pokrzywdzoną na okres 5 lat, a w pozostałej

części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego prawomocnego wyroku kasację na korzyść wniósł obrońca skazanego, a w niej zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k., poprzez nierozważenie wszystkich zarzutów i wniosków wskazanych w apelacji, a w szczególności poprzez bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego z dnia 24 maja 2016 r. złożonego w toku postępowania odwoławczego i zaakceptowanie również w ten sposób takiej samej decyzji procesowej Sądu I instancji o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych sądowych spoza Uniwersytetu Medycznego w W. złożonego z lekarzy specjalistów z zakresu proktologii, urologii, ginekologii, seksuologii i chirurgii na okoliczność ustalenia czy w szczególności w świetle relacji pokrzywdzonej D. G. o gwałtownym przebiegu zdarzenia objętym zarzutem aktu oskarżenia, a w szczególności, gdy pokrzywdzona wielokrotnie zeznała, że odbycie rzekomego stosunku seksualnego, w tym również analnego, odbyło się ze znacznym użyciem siły ze strony skazanego, wbrew oczywistej woli pokrzywdzonej, która to podczas zdarzenia wrywała się oskarżonemu, zaciskała uda i nogi, a stosunek analny był bardzo bolesny i w konsekwencji pokrzywdzona musiałaby odnieść poważne obrażenia ciała, zwłaszcza okolic odbytu i pochwy, zaś skazany obiektywnie doznałby obrażeń penisa, albowiem w trakcie dokonywania rzekomego gwałtu miał on wszczepione w penisa 4 plastikowe implanty, podczas gdy pokrzywdzona nie odniosła nawet najmniejszych obrażeń okolic intymnych chociażby w postaci drobnych zadrapań, zaś z opinii [...] Uniwersytetu [...] w W. wynika, że taka sytuacja mogłaby mieć miejsce tylko i wyłącznie w przypadku łagodnego przebiegu zdarzenia i to z użyciem środków nawilżających, co zostało zupełnie pominięte milczeniem, zarówno przez Sąd I instancji jak i Sąd Odwoławczy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Stawiając powyższy zarzut obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w J. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w J..

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Przede wszystkim należy zauważyć, że zarzut kasacji jest powtórzeniem zarzutu apelacyjnego zawartego w obu apelacjach obrońców reprezentujących skazanego w postępowaniu odwoławczym (zarzut pkt 1 i 3 apelacji adw. J. J. i zarzut pkt 1 lit. c) adw. M. C.). Co kluczowe, do tego zarzutu Sąd odwoławczy odniósł się bardzo wnikliwie i obszernie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (s. 9-10 uzasadnienia wyroku SO). Rozważania Sądu odwoławczego dotyczące omawianej kwestii są poprawne, logiczne i poparte przekonującą argumentacją odnoszącą się do realiów sprawy, w szczególności wskazano tam powody przemawiające za tym, że stanowisko Sądu Rejonowego opierającego się na opiniach dopuszczonych w postępowaniu biegłych lekarzy, a w opozycji do zeznań i oświadczeń lek. M. K., należało ocenić jako trafne. Z tych samych powodów nie może dziwić oddalenie wniosku dowodowego o powołanie kolejnego zespołu biegłych mających wyjaśnić okoliczność, która w świetle opinii (uznanych za wiarygodne) została w postępowaniu dostatecznie wyjaśniona. W takim stanie rzeczy kasacja jawi się jedynie jako próba ponownego poddania kontroli instancyjnej dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, co niewątpliwie sprzeczne jest z procesową rolą tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.